

*Tone Kuntner***PESMI****NE GRE ZAPOVEDATI**

Ne gre zapovedati,
ne prepovedati
radosti
srcu.

Srce ob zapovedi
rado obmolkne,
ob prepovedi
rado znori.

A ni življenja,
ni življenja
brez srčne radosti
do življenja.

KAKO NAJ VERJAMEM

Kako naj verjamem,
če ni od srca, –
le od pameti,
le od računa?!

Saj je srce
srce življenja
in je življenje
življenje srca.

Kako naj ujamem
resnico sveta,
ribo izmuznjeno
v kalnost tolmuna?!

ODKOD TI MRAKOVI

Odkod ti mrakovi
na čelih mrakobnih,
ko se je vendar
zjasnilo nebo?

Odkod ta sovraštva
v srcih turobnih,
ko srečne zvezde
ljubezen sijo?

Ali resnično
človekovi snovi,
zbujeni v življenje,
sebe žro?!

SREČAMO SE

Srečamo se
na poti na Goro,
na strmi, skalni,
nevarni poti.

Ne ustavimo se
in ne govorimo,
le dober dan,
srečno pot, si želimo.

In ko se srečamo
zopet v dolini,
vemo,
da smo prijatelji.

TEBE NE SREČAM

Tebe ne srečam
na poti na Goro
in ne na drugih
srčnih poteh.

Pa govoriva,
da sva srčna
in nerazdružljiva
stara prijatelja.

Zato je treba
toliko besed,
toliko besed,
kadar se snideva!

VSE VEČ JIH JE

Vse več jih je,
ki jih več ni,
ki več ne pridejo
v hišo,
ali so za zmeraj šli.
Ki so hišo blagrovali,
ki so jo zaznamovali,
da brez njih
te vse bolj tihe,
vse bolj mrtve hiše
ni.

V vsakem kotu
je nekdo,
v vsakem stolu
kdo sedi.
A sredi hiše
vse bolj sam
in vse bolj tih
sredi njih,
v njih in z njimi
hišni gospodar
živi.

KOLIKOKRAT SI ME KLICAL

Bogdanu

Kolikokrat si me klical
in vabil
s tem soncem, s tem vinom,

s to svojo krajino
prijateljvat.

Ni bilo časa,
nikoli časa
in zmeraj se je mudilo,
mudilo.

A glej, zdaj sem tu,
ko me nisi ne klical
ne vabil,
ko se je sonce nad nama stemnilo
in se nikomur nikamor
več ne mudi.

Zdaj sem prišel,
da si zadnjikrat
in molče
potrdiva prijateljstvo.

VSE TI PREDAJAM

Vse ti predajam,

vse ti zapuščam,
kot svojemu sinu.

Vse svoje orodje,
vse svoje skrivnosti,

vso snov, vso tvarino
in vse račune

Zaprl, zaklenil sem
vrata delavnice.

A sem izgubil
spomin in ključ.

DUŠICA MOJA

Dušica moja, dušica mala,
ki si zvezala in zavezala
toliko duš, –
ti si z zvezdo na nebu
prižgala
zvezdico mojega neba,
ti si s prihodom na svet
postala
lučka moje luči,
dušica moje duše . . .

In kadar se dušica
žalostno joče,
se žalostna duša
joče z njo.

In kadar se dušica
radostno smeje,
se radostna duša
smeje z njo.

Z ROKO V ROKI

Z roko v roki
potujeva pot.
Ti, ki prihajaš,
jaz, ki odhajam . . .

Z roko v roki
za smelost koraka,
z roko v roki
za trdnost poti.

Z roko v roki
potujeva pot,
kolikor nama
še skupne ostane.